

יום רביעי ב' בטבת תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

יבמות - פ"א

1. שומרת יבם שזינתה, האם נחשבת כאשת איש שזינתה ונפסלת ליבם?
רב המנונא: פסולה ליבם. [ומשנתנו עוסקת אף נבעלה ע"י אחר.]

2. שנינו: יבמה איילונית שבעלוה אחין פסולה לכהונה. מי חולק ע"ז?
רבי יהודה, הסובר: איילונית זונה היא, ופסולה אף אם לא נבעלה.

3. שנינו: סריס חמה כהן שנשא בת ישראל - מאכילה בתרומה. מה החידוש בזה?
שלא אומרים מי שאינו מוליד אינו מאכיל. [אבל סריס אדם, אסור בקהל ואינו מאכיל.]

4. רבי יוסי ור"ש אומרים: אנדרוגינוס כהן שנשא בת ישראל - מאכילה בתרומה. האם מאכילה אף חזה ושוק?
ריש לקיש - אין מאכילה בחזה ושוק כיון שהם דאורייתא והיא ספק מקודשת. ואף ההיתר בתרומה הוא רק בתרומה בזמן הזה שהיא דרבנן.
וכשביהמ"ק קיים אין מאכילה אפילו בתרומה דרבנן שמא יבא להאכילה דאורייתא.
רבי יוחנן - אף מאכילה בחזה ושוק. כיון שדינו כזכר, ומאכיל את אשתו ככל כהן.
עוד במשנתנו -

- א. ר' יהודה אומר: טומטום שנקרע ונמצא זכר - לא יחלוץ אם יש אח אחר, מפני שהוא כסריס.
- ב. אנדרוגינוס נושא אשה אבל לא נישא לאיש.
- ג. ר' אליעזר אומר: הבא על אנדרוגינוס - חייב סקילה כדין בא על הזכר.

5. מנין הוכיח ריש לקיש שתרומה בזמן הזה דרבנן?
מהברייתא: עיגול דבילה של תרומה שנתערב במאה עיגולים אחרים, מתבטל בהם. ואילו הייתה תרומה בזה"ז דאורייתא לא היה מתבטל כיון שדבר שנמכר לפי מנין אינו מתבטל. [ואף בפירות דבילה שהם דרבנן היו גוזרים משום תרומה דאורייתא.]
ר' יוחנן דחה - מהברייתא: חתיכה של בשר חטאת טמאה [שאף היא נמכרת במנין] שהתערבה במאה טהורות, מתבטלת ברוב אע"פ שאיסורה מדאורייתא. משמע שאפילו דברים האסורים בדאורייתא הנמכרים במנין מתבטלים. [ואין סיבה לגזור על דרבנן]

6. מי שהיו לו חבילי תלתן של כלאי הכרם - ישרפו כיון שאסורים בהנאה. מה הדין אם נתערבו באחרות?
ר' מאיר - כולן ישרפו. כיון שהנמכר במנין הוא 'דבר חשוב' שאינו מתבטל.
חכמים - יתבטלו בתערובת של אחד איסור במאתיים היתר. ו'דבר חשוב' שאינו מתבטל זה רק ששה דברים בלבד ולר"ע, שבעה.
[ואלו הן: אגוזי פרך, ורמוני בדן, וחביות סתומות, וחלפי תרדין, וקולחי כרוב, ודלעת יונית, ור"ע מוסיף אף ככרות של בעה"ב.]

7. מה נחלקו ר' יוחנן וריש לקיש בדעת ר' מאיר?
ר' יוחנן - 'דבר חשוב' היינו שכולם מוכרים אותו במנין.
ריש לקיש - 'דבר חשוב' היינו שמצוי שמקפידים למוכרו לפי מנין, ואע"פ שיש המוכרים אותו גם באומד.
ולכן נחלקו בעיגול דבילה ובחתיכת בשר שיש המוכרים באומד האם בטלים.

8. מה הדין ששנינו בברייתא בענין 'חתיכה'?
חתיכה של חטאת טמאה שנתערבה במאה חתיכות של חטאות טהורות, וכן פרוסה של לחם הפנים טמאה שנתערבה במאה פרוסות של לחם הפנים טהורות - האיסור מתבטל. רבי יהודה אומר: לא מתבטל, כיון שמין במינו לא בטל.
אבל חתיכה של חטאת טהורה האסורה לזרים שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות המותרות לזרים, וכן פרוסה של לחם הפנים טהורה שנתערבה במאה פרוסות של חולין טהורות - לכו"ע לא מתבטל, כיון שאפשר למוכרן לכהן בהפסד מועט וגם הם דברים הנמכרים בדר"כ במנין.
[ובדף הבא יובא שיטת ריש לקיש בביאור הברייתא.]